

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

17. An superiores regulares tenea[n]tur residere in suis Monasteriis, itaut tenea[n]tur assistere etia[m] te[m]pore pestis, & hæresis, & etia[m] cum periculo mortis? Et quando vero, & pro quali causa ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

§. 1. **A**ffirmatiuè respondeo, nisi Prælatura sit electiua. Dico igitur, Superiores Religionum posse amouere, & spoliare Prælatus manuales de suis Prælaturis manualibus quomodocumque, & quodcumque ipsis placuerit, etiam sine causa, nec ipsi Prælatus manuales possunt conueniri, siue agere quicquam contra spoliatores, ex cap. cum ad monasterium, §. tales, in fine, in dicta gloss. ver. perpetuo, de stat. Monach. Et ratio est, quia Superiores illos à dictis Prælaturis amouendo, vtuntur iure suo, nec illis iniuriam faciunt, & ita hanc sententiam ex multis Doctoribus probat, & tenet nouissimè Aloysius Riccius in praxi, tom. 4. resol. §. 1. num. 4. & ante illum Sigismundus à Bononia in tract. de electione, part. 1. cap. 7. dub. 49. num. 7. vbi num. 14. asserit Provinciales, Rectores, &c. Societatis I E S V, qui instituntur à suo Præposito Generali, & item Priores seu Guardianos aliarum Religionum, qui prouidentur à suis Generalibus, seu Diffinitoribus, posse mutari, vel spoliari ab eisdem suis Præuoluntariis, seu Institutoribus, etiam sine causa, quomodocumque, & quodcumque id eis placuerit; hi enim omnes censentur beneficia, & Prælatuæ manuales. Ita ille qui respondet ad argumenta, quæ in contrarium adduci possunt.

2. Nota tamen quod in vno casu fallit supradicta opinio, & erit quando Superior, pendente accusatione, vel inquisitione contra aliquem, eum spoliaret Prælatuæ etiam manuali; & ratio est clara, quia dum Superior cepit accusationem, vel inquisitionem contra subditum ad effectum spoliandi eum Prælatuæ, tum ipsa spoliatio superueniens non considerabitur vt ius simplex, & imperium Superioris in subditum, sed vt pœna illius delicti, de quo ipse iam cepit accusationem, seu inquisitionem. Sed talis pœna non potest imponi, nisi prius probato delicto. Ergo, &c. vide etiam Laurium in var. elucubr. tit. 4. cap. 23. n. 23. & 24. vbi etiam addit, Prælatos Regulares de facili, & leuioribus causis posse amoueri à suis Prælaturis etiam electiuis, & citat. e. per tuas el. 1. de simonia, & c. qualiter el. 2. de accusat.

RESOL. XVI.

An Prælati Regulares teneantur emittere professionem Fidei?

Sed maius dubium est, circa Regulares Lectores Philosophiæ, & sacre Theologiæ, an inquam, teneantur emittere Fidei professionem? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 78.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam præcipit Pius IV. in sua constitut. & docet Hieronimus Rodriq. in compen. qq. Regul. resol. 67. n. 1. Emanuel Rodriguez in qq. Regul. tom. 2. q. 72. art. 1. Riccius part. 4. decis. 83. numer. 1. Ricciullus tract. de iure part. 5. lib. 1. c. 13. n. 5. Barbosa de potestate Episc. part. 2. allegat. 61. n. 7. & alij penes ipsos.

2. At fetè in omnibus Religionibus vsus est in contrarium, & ideo Prælatus ad hanc fidei professionem non tenentur. Vnde Tamburinus de iure Abbat. tom. 1. disp. 8. quest. 3. num. 3. sic ait. In illis Religionibus, in quibus constitutio Pij IV. non est vlu recepta, vel est contrario vlu abolita, Prælatus Regulares non tenentur ad fidei professionem emittendam, & Hieronymus Sorbo in annot. ad compen. privileg. tit. Professio fidei, dicit sacram Cardinalium Congregationem, respondisse prædictam constitutionem quoad Prælatos Regulares non esse in vlu, atque ita

pariter consuluiffe alios doctissimos viros, & ita in praxi obseruari, quidquid dicant alij, & tenetur hodie in Religionibus prædicta constitutio non obseruari. Ita Tamburinus, & de dicta praxi testatur etiam Portel in dubiis Regul. ver. professio, num. 3. & illam approbat Sigismundus à Bononia in tract. de elect. part. 1. cap. 7. dub. 50. num. 7. & Villalobos in summa tom. 2. tract. 1. diff. 6. num. 3. vbi sic ait. [Aduerto que aunque el Concilio Tridentino no obliga à los Prælatos à hazer la Professio de la fe; los obliga Pio IV. en vn moto proprio, aunque sean de los Ordines militares. Mas esto en muchas religiones no està en vlu, y donde no lo estuuiere, non obligarà.] Ita ille, & ego cum Sanchez in summa tom. 1. lib. 2. cap. 5. num. 3. quidquid asserat Barbosa vbi supra.

3. Sed maius dubium est circa Regulares Lectores Philosophiæ, ac sacre Theologiæ, an inquam, teneantur emittere fidei professionem? Portel vbi supra in dub. Regul. ver. Professio fidei, num. 3. affirmatiuè respondet, & cum Rodriguez asserit Prælatos Regulares aliter promoentes Lectores in suo ordine incurrere pœnas postas in 2. Bulla Pij IV. sed si in aliqua Religione dicta Bulla non fuit vlu recepta, vel per contrarium vsu fuerit abrogata, vt supra de Prælatis dictum est, non condemnationem Lectorem dictam professionem fidei minime facientem.

RESOL. XVII.

An Superiores Regulares teneantur residere in suis Monasteriis, ita vt teneantur assistere etiam tempore pestis, hæresis, & etiam cum periculo mortis? Et quando vero, & pro quali causa debeat Generalis dispensare in casibus occurrentibus, vt Superior Monasterij remaneat extra conuentum per aliquos dies, &c. Ex p. 9. tract. 7. & Misc. 2. Ref. 54. alias 53.

§. 1. **R**espondeo affirmatiuè: nam, generaliter loquendo, ea, quæ in Concilio Trident. sess. 6. cap. 1. & 2. & aliis iuribus statuuntur circa residentiam Prælatorum, intelligi debent suo modo de Prælatis Religionum propter similem rationem. Miranda in Manual. tom. 2. quest. 9. art. 5. Hinc Prælatus Monasteriorum tenentur assistere suis Monasteriis tempore pestis, vel hæresis, etiam cum periculo mortis. Ratio est: quia sunt quasi Parochi illorum Monasteriorum: Parochis autem non licet fugere in euentibus. Sanch. lib. 6. in Decal. cap. 1. num. 55. & cum ipsis Lezana in summa tom. 1. cap. 18. numero 12. Vnde ego olim interrogatus, an Generalis cuiusdam Religionis potuisset permittere, vt Prior Monasterij Romæ remaneret per aliquot menses ad imprimendum quandam librum? Respondi negatiuè. Quod etiam nouissimè docet Bordenus in suis consiliis Regular. tom. 2. resol. 80. numero 47. Quando verò, & pro quali causa debeat Generalis in casibus concurrentibus dispensare, vide Tamburinum de iure Abbatum, tom. 1. disputatione 14. questione 3. 4. & 5. Et aduertant Generales Religionum in hoc, ne cæci cæcos ducant, & omnes in foueam cadant.